

SYND, SONING OG FØLGER DERAU 14

BIBELKURS av Adolf Bjerkreim. Lydopptak på "sunneord.no".

14. TIME

BØNN.....

Så var det et par ting igjen når det gjelder FØLGENE av forlikelsen som jeg vil ta med.

Og dere kan som den 4. følge skrive FRIMODIGHET til å tre frem for Gud.

Dere kan notere Hebr. 10, 19-22 og Hebr. 4, 14-16.

I Hebr. 10 står der:

"Da vi altså, brødre, i Jesu blod HAR frimodighet til å gå inn i helligdommen, som han har innvidd oss en ny og levende vei til gjennom forhenget, det er hans kjød. Og vi har en stor prest over Guds hus. Så la oss da tre fram med sannferdig hjerte rensset fra en ond samvittighet og med legemet badet i rent vann."

I kap. 4 leser vi:

"Etter som vi da har en stor yppersteprest, som er gått gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen! For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vårt skrøpeligheit, men en som er prøvet i alt i likhet med oss, men utens synd. La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid."

Jeg vil først gjøre dere oppmerksom på hva der IKKE er sagt.

Jeg legger merke til at MANGE troende, svært mange troende, de praktiserer sin omgang med Gud som om det sto noe helt annerledes i de versene. Der står ikke så: "Så la oss tre fram for å FÅ frimodighet. Da vi nå altså, brødre, i Jesu blod KAN gå inn i helligdommen, så la oss tre fram for å FÅ full visshet..osv". Slik står der ikke. Mens vi praktisere ...(?). Vi bøyer våre kne, prøver å stille oss inn for Gud og anroper ham om hjelp. Først og sist til å FÅ frimodighet. Og til å FÅ en full, fast visshet. Det har vi rett til, men det er ikke det det her er snakk om!

Her står at vi HAR frimodighet til å tre fram! Og så skal vi tre fram MED frimodighet! Og tre fram I troens fulle visshet!

Altså, FØR vi går inn i Guds nærhet, skal vi ha FÅTT og BESITTE frimodighet og full visshet. Og fordi vi HAR den så går vi inn til ham. UTEN frykt! UTEN redsel! Og UTEN noen som helst tvil!

Nå skal jeg bare si lite grann om det her.

Når ypperstepresten Aron, i den gamle pakt, hadde mot til å stige innenfor forhenget, på hellig område, så hadde det sin grunn i en eneste ting. Han bar med seg en skål med blod som han hadde samlet opp ute ved forlikelsens alter, det blod som det ble stenket av på de fire hornene, så vel på syndofferalteret som røkofferalteret. Så lukket han øynene og trakk forhenget til side og satte inn skålen med blod. Og

når den var satt inn kunne han åpne øynene og se opp og selv gå inn. Hadde han ikke hatt det blodet (bilde på Kristi offer) med seg, hadde han aldri kunnet tre inn i helligdommen, inn i Guds nærhet. For da visste han at han selv måtte ha gitt sitt liv. Men nå hadde en stedfortreder (dyreoffer) gitt livet ute i forgården. Og vitnesbyrdet om det bar han i den skålen (blodet), og så satte han den inn. Der har skjedd en død, og det har skjedd fyldest for all min synd og all min skam, og så kan jeg gå inn.

Nå er det akkurat det samme forhold her, bare den forskjell at den gang skjedde det bokstavelig!

Materielt. Og nå (etter Jesu død) skjer det åndelig!

Nå sies det at VI i JESU BLOD HAR frimodighet til å gå inn. Nå kan INGEN av oss handle i BOKSTAVELIG stand. INGEN av oss behøver å ha med oss en skål av BLOD og holde foran oss når vi nærmer oss Gud. Men..merk det..vi kan gå inn til Gud i TROENS FULLE VISSHET OM at der ER gjør renselse for alle våre synder! Døden har funnet sted for synden. HANS blod ble båret fram. Og i TILLIT til det, i VISSHET om at det er gjort, så går vi inn til Gud med frimodighet.

Vi vet om vår synd, eller som det her står: *"la oss tre fram med et SANNFERDIG hjerte I troens FULLE VISSHET.."*

Vi kan altså GÅ INN til Gud og så SNAKKE SANT!

Vi behøver INGEN TING SKJULE!

Og INGEN TING UNNSKYLDE med hensyn til våre mangler og feil og synder og urenheter!

Vi behøver IKKE FORESTILLE OSS hos Gud!

Vi kan gå inn og SNAKKE SANT!

Og TIL TROSS FOR vi vet om alt det ufullkomne, og skal SNAKKE SANT med ham om det, så går vi inn med LØFTET panne! Med FULL frimodighet! Og det fordi det i testamentet ER BRAKT OSS UT et vitnesbyrd fra Gud om, at ALT det der ER sonet!

Gud FORLANGER INTET MER for din synd og din skam! Det ble brakt av veien ved strømmen av hans blod.

Så hvis vi har lært å høre sannheten om ham og hans offer, slik som det f.eks. er lagt fram i første del av Hebreerne, så HAR vi frimodighet! Så HAR vi FULL VISSHET OM at han en gang var her i verden. At han GA sitt liv for våre synder og TOK SYNDEN BORT ved sitt offer!

Og vi skal IKKE dø, og I DEN VISSHETEN går vi inn.

Vi går ikke inn, venner, i den FULL, FASTE VISSHET om at vi TROR! Det er det folk strever med! De er ikke sikker på at de TROR RETT, og ikke sikker på at deres tro er LEVENDE! Den er den de tenker på og analyserer fra morgen til kveld.

Men det dere skal være VISS på folk, det er ikke det AT VI TROR, men vi skal være viss på om det vi FORLATE OSS PÅ! Vi skal ha en full, fast visshet på at Kristus har vært her i verden. Han HAR GJORT soning for våre synder. Gud er FORNØYD med det som han har gjort!

I DEN vissheten så går vi inn med frimodighet.

Det kunne vært så meget mer å si om det, men jeg tror ikke jeg skal innlate med på det.

Men vi synger det så ofte, og nevner det i vitnesbyrdene våre, men det er bare det ulykkelige forhold at vi har lært det med munnen. Vi sier ordene med munnen, men det er ikke smeltet sammen med oss, i vårt sinn, så vi er trygg på at det ER så.

Hva som var meg imot, du kan kalle det akkurat hva du vil, men HVA der var meg imot, det ble

UTSLETTET med blod. Det ble NAGLET til korset med ham, så det er ikke mer. Det er umulig, godt folk,

å være viss på at det er sant og det ER gjort, og så FREMDELES være redd for Gud og tre fram for han!

Vi leser i 1. Peters brev 3, 18

at *"en rettferdig (altså Kristus), han led EN gang for urettferdige, for å føre oss til himmelen"* Står der det? Nei, der står ikke det! Men det er som regel det folk snakker om! Og de fleste av predikantene snakker om! Han led og døde en gang på Golgata for at vi skulle slippe helvete og komme til himmelen. Det er sant og riktig nok det! Men det er bare ikke det som står der! Men der står: *"Han led EN gang for urettferdige, for å FØRE oss frem TIL GUD!"* så der INGEN avstand mer skulle være mellom oss og Gud. vi skulle komme NÆR TIL ham! Vi som hadde vårt SKILT fra ham og før vært langt borte.

Og nå sier Ef. 2, fra vers 11:

"Men NÅ, i Kristus Jesus, er det som før var langt borte, kommet NÆR TIL ved Kristi blod.

Og, venner, vi er kommet ham så NÆR ved det verk han utførte i Kristus, at vi ALDRI kan komme nærmere enn vi er nå! Kommer han ikke nærmere etter døden og evigheten enn vi er nå. Erfraingsmessig, hva gode følelser og opplevelser angår, og kjennskap, ja, se da kan vi komme nærmere. Men med hensyn til STILLING, med hensyn til ENHET, GJENFORENING med ham, så kommer vi ham aldri nærmere.

Vi ER hans barn, og han ER vår Far!

Vi ER en Ånd med ham! Vi er det NÅ! Og forblir å være det samme i all evighet.

De fleste troende, de har en sånn velsignet SNILL Jesus. Han er de aldri redd. Han er nådig, han er rettferdig, han er barmhjertig, til ham kan de gå enhver tid og stund. Men den forferdelige Gud som sitter på himmelens trone! Den tre ganger Hellige. De er så redd ham som djevelen! Og hvis det ikke var det at de hadde den forestilling at Jesus er i himmelen og ber for dem, snakke godt i øret på Gud, og sier: "Nei, nei...du må spare dem! Det er sant at de har syndet, men du må huske på at jeg døde for dem! Se merkene etter sårene mine. Spar dem for min skyld!" Hvis det ikke var det så tror de Gud slo dem ned på flekken! De er så redd Gud at det er et mirakels!

Venner, de har aldri forstått at de i Kristi død og blod ble BRAKT NÆR TIL GUD! Og forenet med ham.

Har dere lagt merke til hvordan Efeserbrevet begynner. Der har Gud løftet Paulus opp på Efeserbrevets "alpetopper", kaller jeg det. Du vet disse høyeste fjelltoppene i verden, når man kommer opp der så får man et ganske annet UTSYN over omgivelsene, enn om man går i dalen. Og som han står der på Efeserbrevets høyder, er han kommet så høyt opp at Gud gir ham å se inn i den første uskapte evighet. Og hva som(?)(?) opptok Guds tanker før verden var til. Og han ser framover gjennom de kommende tider og til evigheten som skal komme. Og han ser alt som ligger imellom. Og hva gjør han, i vers 3? Han slår hendene sammen og sier: "Lovet være Jesus!" Hm?

(En i salen sier noe). Nei, ikke priset være Jesus!

Hør på bønnene, venner, hvordan de troende ber! Det er Jesus som(?) Men her står en apostel og kjente hele GUDS råd til vår frelse! Og så sa han:

"Lovet være GUD...HAN som har velsignet oss med ALL åndelig velsignelse i himmelen I Kristus."

Han var ikke redd for Gud!

Nei, min venn, han så at BAK den Herre Jesus, BAK alle åndelige velsignelser, sto GUD!

Det var HAN han hadde å takke for alt! Og DERFOR kunne han si:

"Gi GUD og Faderen takk for ALLE ting, eller UNDER alle ting, i Kristus Jesus."

I Efeserbrevet, venner, der er GUD...hør hva jeg sier...der er Gud MIDLEREN!

Kristus er VELSIGNELSEN!

Jeg kunne snu det om og si: GUD er VELSIGNEREN!

Men Kristus er VELSIGNELSEN!

Og Den Hellige Ånd, den tredje person i guddommen, er FORMIDLEREN! Som FORMIDLER Guds velsignelse til våre hjerter.

Får vi DET syn, godt folk, på det som skjedde på Golgata, så har vi frimodighet for Gud.

Og så går vi inn i troens FULLE VISSHET OM at han er ALDR imot meg mer!

Jeg kan komme inn og snakke sant!

Er jeg kald, så sier jeg det!

Sier til Gud at jeg er steinkald!

Er jeg lunken, hard, umulig, vanskelig, krokete og vrien, umulig...så sier jeg det til Gud!

Har jeg syndet så sier jeg det til Gud! Jeg går inn og snakker sant! Og der går jeg inn og gjør det med frimodighet!

For ALT det jeg KAN og MÅ snakke om med ham, som mitt sinn og min fromodighet og mer, det vet jeg det er gjort opp for ute ved kobberalteret, på Golgata!

Mer kan jeg ikke ta tid å si om det.

Så var det en ting til jeg må få nevnt, det blir punkt 5.

Der er: SKYLDIGHET...til å leve et å leve et RENT og HELLIG liv for Gud.

Jeg vet at Refsan(?) har hatt sannheter fra 1. Peters brev. Men jeg skal få lov å ta dere med til noe fra det samme brevet. Jeg har ikke vært på alle timene og vet ikke hva han har sagt om de versene jeg tenker på. I kap. 1 skal vi lese 14 - 19 vers:

"Som lydige barn skal dere ikke skikke dere etter de lyster som dere før hadde, i deres uvitenhet. Men vær, etter Den Hellige som kalte dere, også dere hellige i all deres ferd. For det er skrevet: Dere skal være hellige, for jeg er hellig. Og når dere påkaller som Far ham som dømmes uten å gjøre forskjell, enhver etter hans gjerninger, da ferdes i frykt i deres utlendighets tid. FOR dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull, dere ble kjøpt fri fra den dårlige ferd som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam."

Det kan ikke være tvil om at Peter i dette tilfellet har til hensikt å bringe Guds folk til å INNSE det ansvar de har: Å leve rent og hellig for Gud i denne verden.

Vi skal være ETTER (v.15) han som kalte dem!

HAN er hellig!

Det er mønsteret!

Så skal de troende i ALL sin ferd og i ALL sin vandel være etter det mønsteret!

Hellige, adskilte, avsondrede fra ALT URENT og ALLE URENE.

Det er hensikten!

Og PÅFØRE oss til det ansvar, VEKKE OSS til den bevissthet.

Men si meg, venner, hva er det da Peter gjør dem OPPMERKSOM PÅ?

HVA ER DET, som i hans fremstilling, skal PÅLEGGJE dem det ansvaret?

Hva er det som skal gi VEKST til den formaningen?

Peter henviser til BARE EN ENESTE TING! Jeg vil gjerne notere det og huske det. Jeg legger LANGT MER inn i de ordene enn dere nå i øyeblikket er oppmerksom på. Men jeg har ingen tid til rådighet å uttale meg nærmere om det. Men jeg gjentar: For å bringe Guds folk til det ansvar å leve et rent og hellig liv i all sin ferd og all sin vandel! Så henviser Peter bare til EN ENESTE TING:

Han henviser dem til den kjennsgjerning at de er KJØPT med Kristi dyre blod!

Han resonerte slik. Holder de det klart at de er KJØPT med Lammets dyre blod, så vil saken være klar! Så VET de hvordan de BØR og SKAL leve i denne verden!

Og det samme forhold finner vi også hos apostelen Paulus. Der kan dere notere 1. Kor. 6, 16- 20:

"Eller vet ikke dere at den som holder seg til en skjøge, er ett legeme med henne? For det er sagt: De to skall være ett kjød. Men den som holder seg til Herren, er en ånd med ham.

Fly hor! ALL synd som et menneske ellers kan gjøre, er utenfor legemet. Men den som driver hor, synder mot sitt eget legeme. Eller vet dere ikke at deres legeme er et tempel for Den hellige Ånd som bor i dere, og som dere har fått fra Gud? Dere tilhører ikke lenger dere selv. Dere er DYRT KJØPT! La da legemet være til ære for Gud!"

Her advarer Paulus dem, og formaner dem, mot SYND og Å UTLEVERE sitt legeme til noe som helst som er synd! Og han setter fingeren på EN BESTEMT SYND, nemlig hor!

Si meg, skulle de ikke da ha kunne ha ventet at han hadde minnet dem om det 6.BUD?

Henvist dem til Loven for å vekke ansvarsbevissthet: "Du skal ikke drive hor"?

Manges oppfatning i dag ER den at det er det det må henvises til! Og hvis man ikke henviser dem til Loven og det budet, så tar de det ikke så nøye med synd! Paulus nevner ikke en stavelse om det! For det første fordi det budet kjente de til! Men ALIKAVEL hold de på med synden! Men det Paulus gjør er å minne dem om at deres LEGEME, som nyttes til hor, er KJØPT med Lammets blod! Og det (legemet) hører ikke DEM SELV til! Det er Kristi eiendom! Og ANSVARET er at han skal ÆRES i det legemet! Være seg bevisst, og holdt det klart, at dette legemet ER IKKE MITT legeme, jeg KAN IKKE utlevere det til hva som helst, det er ikke jeg som rår over det, det er Kristi BLODKJØPTE eiendom!

Så KUNNE DE IKKE TA KRISTI EIENDOM og ulevere den til synd!

Så DEN sannheten, den kjensgjerningen vil skape ANSVAR hos dem!

Og AVHOLDE dem fra synden!

I Lovens bud "Du SKAL IKKE drive hor" lå der ingen KRAFT til å la være!

Men i ERKJENNELSEN av det som skjedde på GOLGATA, at de var Kristi eiendom, der lå det KRAFT til å seire over lystene!

Venner, hvis vi vil ha Guds folk til å leve et RENT og HELLIG liv, vi har å gjøre dem kjent med evangeliet!

Vi har å gjøre dem KJENT og FORSTÅELIG med det som skjedde med dem da Kristus ga sitt liv i døden.

Skal vi slå opp to steder til:

3. Mos. 14, 14 - 17:

I dette kapittelet er det tale om RENSELSEN av en spedalsk, på hvilken måte han kunne bli ren for Gud:
"Så skal presten ta av skyldofferets blod og stryke det på den høyre ørelapp på den som lar seg rense, og på hans høyre tommelfinger og på hans høyre stortå. Og presten skal ta av den tilhørende log olje og helle i sin venstre hånd og så dyppe høyre pekefinger i oljen som han har i venstre hånd, og stenke av oljen med fingeren sju ganger for Herrens åsyn. Og av den oljen som er igjen i hånden, skal presten stryke noe på den høyre ørelapp på den som lar seg rense, og på hans høyre tommelfinger og på hans høyre stortå, over blodet av skyldofferet."

Det kaltes under den gamle pakt å bli BESPRENGT MED offerets blod. Presten skulle dyppe fingeren i det blod som hadde sonet for hans synd og stenke på det høyre øret, på den høyre tommelen og den høyre stortå. Og så skulle den hellige olje, som er bilde på Den Hellige Ånd, komme ETTER blodet og stenkes på høyre øre, tommel og stortå. Og så ERKLÆRTES han å være REN.

Skal vi så lese de to første vers i 1. Peters brev:

"Peter, Jesu Kristi apostel - til de utvalgte, de som som er utlendinger og er spredt omkring i Pontus, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia, utvalgt etter Gud faders forutviten, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og til å blir RENSET (overspredt) med blod Jesu Kristi".

Denne BESPRENGING, bestenkelse (renselse) den skjer ikke bokstavelig i dag.

Ingen kan med sin naturlige finger dyppe i Kristi materielle blod og så stenke på oss, det lar seg ikke gjøre.

NÅ er den bestenkelsen er ERKJENNELSESSAK, en TROENS sak.

Vi INNSER og ERKJENNER det jeg nå har vært inne på, at jeg med ALT det jeg ER og HAR er KJØPT med Lammets blod!

Så ERKJENNER jeg at det øret mitt, det er ikke mitt! Det er hans!

Og så kan jeg ikke ta det øret og låne det BORT til ALLE røster i verden! Også de URENE!

Men jeg legger øret til HAM for å høre hans røst!

Og så INNRETTER mitt liv etter hva HAN sier!

Og så ERKJENNER jeg at den HÅNDEN som jeg handler med og virker med, den er ikke min hånd, det er BLOD på tommelen! Det skal minne meg om at jeg tilhører ham!

Så vil ERKJENNELSEN av det bevare meg fra å UTLEVERE mine hender til URETTFERDIGE handlinger!

Jeg KAN IKKE ta det som er KJØPT ved Lammets blod og stille det til disposisjon for synd.

Og så ERKJENNER jeg at min TRO, det som har med min VANDRING å gjøre i verden, den hører også ham til! Det er ikke min egen eiendom!

Så blir konsekvensen, den kan ikke bli noen annen, at da SER jeg etter Kristi FOTSPOR i verden, og så setter jeg mine føtter der han satte sine. Så forsøker jeg å vandre på HANS veier. Leve slik han har levd, for jeg tilhører ikke meg selv.

Lever jeg venner, i DEN erkjennelse, så har jeg ANSVAR...og da BEVARES jeg i et RENT forhold til Gud.

Det var meget mer å si, men dette får være nok.

Så vil jeg få takke dere for samværet under disse timene. (Men husk der er 1 time igjen!)

Når jeg nå, om jeg lever, setter meg på toget på mandag og kjører vestover, så vet jeg vel hvordan jeg vil

føle. Jeg vil være så grenseløst misfornøyd med det som jeg sto og leverte her. Det som har vært sagt skulle ha vært sagt så meget annerledes. Så meget varmere og så langt mere klarere. Så skulle så uendelig meget mer ha vært tatt med så dere hadde et mer fullstendig og klart bilde av forholdet. Men nå har det ikke kunnet bli annerledes. Men så er dere ikke avhengig sånn helt og holdent av det. Han kan selv ved sin egen Hellige Ånd bringe dere til å tenke på og se det som vil være til hjelp. Dere skal i alle fall ha takk for utholdenheten også i mine timer. Gud signe dere alle!

Bønn.....